

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **A. C.**, zastoupen Mgr. Dmitry Shmyrovem, advokátem se sídlem I. P. Pavlova 1789/5, Praha 2, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2020, č. j. CPR-25393-4/ČJ-2020-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2020, č. j. 2 A 64/2020 - 28,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodl v záhlaví uvedeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) tak, že V. L. (K.) není osobou zúčastněnou na řízení o žalobě, kterou podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalované ve věci jeho správního vyhoštění. Městský soud dospěl k závěru, že V. L. (K.) není osobou, která by byla napadeným správním rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech a povinnostech.

[2] Stěžovatel podal proti napadenému usnesení kasační stížnost, kterou – stručně řečeno - odůvodnil tak, že městský soud nepřihlédl k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života jeho i V. L. (K.), jež je jeho blízkou kamarádkou a s níž si vytvořil v průběhu správního řízení partnerský vztah. Nucené odloučení stěžovatele a jeho partnerky by bylo nepřiměřeným zásahem do práv jich obou, a proto měla být partnerka připuštěna do řízení o žalobě jako osoba zúčastněná na řízení.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána osobou k tomu oprávněnou, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[4] Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu „[u]snesení, kterým soud vyslovil, že daná osoba není osobou zúčastněnou na řízení podle § 34 s. ř. s., se může dotknout toliko práv a povinností osoby, která tato práva uplatňuje, a nikoliv práv a povinností účastníka. Proti tomuto usnesení mohou kasační stížností brojít toliko osoby, které se domnívají, že jim postavení osoby zúčastněné na řízení svědčí, a nikoliv účastník, jehož práva a povinnosti nejsou tímto usnesením dotčena“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Asz 155/2004 - 47, publ. pod č. 1535/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 As 56/2013 - 4). Tento právní názor Nejvyššího správního soudu je odůvodněn povahou institutu osoby zúčastněné na řízení, jež na rozdíl od vedlejšího účastníka dle § 92 a 93 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, hájí v řízení před správními soudy svá vlastní práva, která mohla být správním úřadem dotčena (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, č. j. 1 As 26/2004 - 63, či ze dne 31. 8. 2005, č. j. 7 As 43/2005 - 51). Lze připustit, že v jednotlivém případě mohou být zájmy osoby zúčastněné na řízení shodné se zájmy účastníka, „důvodem jejich shody je však průnik dvou různých množin v jednotlivém případě, nikoliv jejich obecná totožnost“ (srov. již zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Asz 155/2004 - 47).

[5] Vzhledem k tomu, že v daném případě podal kasační stížnost stěžovatel a nikoliv V. L. (K.), již bylo napadeným usnesením městského soudu odepřeno postavení osoby zúčastněné na řízení, lze výše uvedený právní závěr plně aplikovat i v projednávané věci, přičemž Nejvyšší správní soud neshledal důvod k tomu, aby se od něj odchýlil. Pokud by měl stěžovatel za to, že nepřiznání postavení osoby zúčastněné na řízení omezilo na právech přímo jeho, nic mu nebrání tyto námitky uplatnit proti konečnému rozhodnutí městského soudu ve věci samé.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl z důvodu, že byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu